

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 282. szám

2016. június

Békesség

Szeretettel köszöntöm a testvéreket! Végre beköszöntött a nyár, ami az iskolai tanrendből és a jó időből kifolyólag is főleg a pihenés, szabadság ideje. Kívánom, hogy élvezzük az Istentől elkészített szünidőt, és előtte-utána pedig felüdüléssel végezzük a munkát is. Az újság a nyáron szintén szünetelni fog, legközelebb szeptemberben térünk vissza. Kérem a Testvéreket, hordozzák imában a gyülekezeti újság további sorát, aki pedig teheti, írásaival is támogassa.

Mostani számunkban egy kedves Testvérnőnk bizonyágtételét olvashatjuk, melyet sok-sok énekkarban eltöltött év után írt meg. Hála legyen az Úrnak ezért a szolgálati lehetőségért, mely megtartó erő a gyülekezetünkben. Missziós területről is olvashatunk egy beszámolót, mely az evangélium fontosságát emeli ki. Vegyük át időről időre az evangéliumot, akkor is, ha régóta Krisztussal járunk, hiszen emiatt van reménységünk. Az imarovathoz most egy bizonyágtétel is kapcsolódik, mely életről és halálról mesél, és minden pontjában a szívünkhöz szól. Az ilyen történetek valamennyiünket érintenek, ne kelljen hát egyedül hordoznunk – se a gyászt, se az örömet! Végezetül ajánlom a testvérek figyelmébe a keresztény irodalmat, könyveket, melyek olvasására a nyár alkalmas idő lehet, lelkünket pedig gazdagítja. Istentől áldott nyarat kívánok!

Testvéri szeretettel: Széll László

TÚRMEZEI ERZSÉBET: NYÁR

Uram, áldalak a nyárban.
Aranykalászos határban
száll most hálával teli
trónusod elé az ének
tüzéért a nap hevének,
mert a szemet érleli.
Esőcseppek záporáért,
hajnalok hús harmatárét,
mindenért az ég alatt
vigassággal áldalak.

Friss vetés, szép zöld ígéret
magot hozott és megérett,
s amint lengeti a szél,
zizegő, szelíd szavával,
hitet tevő himnuszával
nagy jóvöltodról beszél.
Boldog, aki érti, hallja,
s míg aratni lendül karja,
miközben rend rendre dül,
téged dicsér egyedül.

Minden kicsiny búzaszemben
térdre kényszerítesz engem,
csodatévő Istenem.
Kezed odatette áldva
a nyár gazdag asztalára
mindennapi kenyerelem.
S asztalán a keresztfának
Fiadat is odaszántad,
hogy benne legyen nekünk
kenyerünk és életünk.

AZ ÉNEKLÉS ÖRÖME

"Ki milyen ajándékot kapott, úgy szolgáljon."

Három éves voltam, amikor Apukám két év után hazatért az orosz fogságból (1944 december 13-án, Luca napján). Bármit kérdezett tőlem, nem válaszoltam, mert idegen volt a számomra. Majd az ölébe vett és énekelt nekem egy szép karácsonyi éneket. Ekkor rámosolyogtam, mert megérintette a szívemet a szép dallam.

Ötödik osztályos voltam, amikor részt vettem egy énekversenyen, ahol 150 diák volt jelen 5-8. osztályig. A zenetanárokból álló zsűri megadta a feladatot: lekopogták a ritmust, lediktálták a szolmizációs hangokat, majd a szöveget. Mindezt meg kellett tanulni 30 perc alatt.

Meglepődtem az eredményhirdetésen: első helyezést értem el, és jutalmul ajándékba kaptam Gárdonyi Géza Egri csillagok című könyvét. Ennél még nagyobb ajándék volt az, amikor 15. születésnapomra anyukámtól kaptam az evangéliumi karéneket. Jelentkeztem a kondorosi Baptista énekkarba az alt szólamba. Szorgalmasan jártam az énekórákra (3 kilométerről a nővéreimmal együtt). A karvezetőnek olyan módszere volt az énektanításban, hogy visszakérdezte egy-egy énekestől, mit is tanultunk eddig. Így történt, hogy engem is felszólított, énekeljem el, amit eddig tanultam. "De hát ennyi ember előtt?" - gondoltam. Mint afféle bakfis... Nem énekeltem el. Erre V. János bácsi kiküldött az énekóráról.

- "Magduska! Nincs rá szükségem, hogy énekelj!" ... Nagyon rosszul esett és kimentem az énekóráról. Sírtam és nagyon megbántam, hogy engedetlen voltam.

Néhány hét elteltével bocsánatot kértem V. János bácsitól és kértem, hogy énekelhessek újra az énekkarban.

- Igen? És te ezt komolyan gondolod?

- ... igen, nagyon komolyan gondolom - mondtam.

Még évekig énekeltem a kondorosi énekkarban, sok szép éneket tanultam. Legkedvesebbet közülük Nagy János bácsi tanította.

*Szívünk egészen híven néked adjuk
Ó mi királyunk adj ehhez erőt
Hogy lobogód alatt küzdve haladjunk
Nyerve mi semmik erődből erőt
Zúgjon az ének, elnyomni ne hagyjuk
Dalba' dicsérje szívünk a Dicsőt
Szívünk egészen híven Néked adjuk
Ó mi királyunk adj ehhez erőt.*

Még nem voltam 18 éves, amikor Budapestre kerültem (munkavállalás céljából). 1959-ben a pesterzsébeti gyülekezetben találtam otthonra. Akkor az énekkar 45-50 tagú volt és nagyon szépen énekelt. Vágyakoztam, hogy közöttük énekelhessek. Így Győri Jenő bácsinál jelentkeztem az alt szólamba. Tudatták velem, hogy egy évig tanuló leszek.

Az egy év leteltével még azért nem ülhettem fel a kórusba istentisztelet alatt, mert még nem voltam gyülekezeti tag. Így tovább látogattam az énekórákat, és ennek is nagyon örültem.

1962. december 2-án bemerítkeztem. A hároméves "próbaidő" után mint gyülekezeti tag szolgálhattam a pesterzsébeti énekkarban.

Az első ének, amit énekeltem:

*"Szent orcád elé járulok
Nagy kegyelmedhez fordulok
Ne vesd meg könyörgésemet
Bocsásd meg minden vétkeket
Veszélyektől oltalmaz meg
Beléd vetem reményemet
Nincs baj, mely kárt tesz énbennem
Ha szent kezed a védelmem
Győzni a szenvedélyeken
Gyenge lényem oly képtelen
De te adhatsz erőt nekem
És így enyém a győzelem
Ó Uram halld meg
Halld meg könyörgésemet.*

Számomra a kóruséneklés pótolhatatlan örömforrás. Elmondhatom az énekekben szívem érzéseit a Jóisten felé.

"Ha házadban imádkozom, lecsendesül a lelkem..."

Hálaadással emlékezem az elmúlt évekre, áldásokra.

Az is nagyon jó kikapcsolódás volt, amikor otthon férjemmel, Imrével együtt átgyakoroltuk az énekeket. Amikor elmondhattuk: "én és az én házam népe az Úrnak szolgálunk". Sok éven át zenéltünk és énekelünk együtt: Ildikó az énekkart vezette, és Anikó zongorakísérete is nagy öröm volt számunkra.

Most, hogy a 75. évembe léptem, ezt a szolgálatot leteszem. Köszönöm minden énekes testvérem szeretetét, különösen a két Gabika barátságát, akik között éveken át énekeltem.

Isten áldását kívánom az énekkar szolgálatára!

Imádságom:

*Mennyben lakó én Istenem
Vedd füledbe dicséretem
Téged dicsér egész világ
Néked köszön a kis virág
Erős vihar, kis gyenge szél
Tenger, patak Hozzád beszél
Az ég, a föld telve Veled
Legyen áldott a Te neved.
Mennyben lakó én Istenem
Könyörgök, légy mindig velem
Ha kél a fény napkeleten
A Te szemed rajtam legyen
És ha leszáll napnyugaton
Te légy, Atyám, az oltalom
Terjeszd ki rám áldó kezed
Legyen áldott a Te neved.*

Gyarmati Imréné

Ifjúsági rovat

Sok szeretettel köszöntöm a Testvéreket!

A május az érettségik, vizsgák és osztálykirándulások időszaka. Ezeken kívül több hosszú hétvége is volt ebben a hónapban, amikor sokan kirándulni mentek vagy távolabb élő rokonaikat látogatták meg... vagy éppen tanultak. Ezért az ifjúsági órákon az elmúlt hónapban többször csak kevesen tudtunk részt venni. Ezek az ifjúsági órák nagyon különlegesek voltak, mert a csapat állandóan cserélődött, a kisebb létszám miatt mély és meghitt órákat töltünk együtt.

A megszokott ifjúsági óráink mellett azonban volt rendhagyó alkalmunk is. Idén is megrendezésre került a Baptista Ifjúsági Országos Labdarúgó Kupa, ismertebb nevén, a BIOLK. Ezúttal 32 csapat nevezett a tornára, közöttük Pesterzsébet I és Pesterzsébet II. Igen, a mi gyülekezetünk két csapatot is indított. A fiúk és szurkolóik szép számmal jelentek meg az eseményen, ami a II. kerületi Pokorny József Sport- és Szabadidőközpontban került megrendezésre. Mind a két csapatunk szép eredményt ért el.

Szerintem mindannyiunk nevében mondhatom, hogy nagyon várjuk az iskola és a vizsgaidőszak végét. Az érettségik még tartanak, így továbbra is kérjük a Testvéreket, hogy gondoljanak imáikban Bálint Dominikára, Jaeger Márkra, Bárdos Illésre és Demeter Róbertre. A reggeltől estig tartó tanulások, kialvatlanság és a folytonos koncentrációt igénylő feladatok nagyon kimerítenek minket. Azt hiszem a Testvérek pontosan értik, hogy mire gondolok, hiszen a dolgozó emberek is ezt élik át nap, mint nap. Tehát nagyon vágyunk már egy kis pihenésre, jó nagy beszélgetésekre, közös filmezésre és sportolásra. Úgy tűnik ezeket a terveinket a nyár folyamán meg is tudjuk majd valósítani.

Ebben az évben július elején kerül sor a nyári programjaink legfontosabbjára, az ifinyaralásra. A helyszínt már kiválasztottuk, idén a Mátra szívében fekvő Pásztó –

Hasznosan töltünk el 5 napot július 6-10 között. A környékben rengeteg gyönyörű hely van, sok az erdő és domb, így biztos vagyok benne, hogy nem fogunk unatkozni. Terveink között szerepel, hogy a közeli termálfürdő mellett, bejárjuk a Mátra rejtett zugait és a sportolásra is lesz lehetőség bőven. Az előző években mindig nagyon jól telt az a pár nap, amit ilyen módon együtt tölthettünk mi fiatalok, s biztos vagyok benne, hogy Isten idén is velünk lesz. Szeretném már most megkérni a testvéreket, hogy imádkozzanak Értünk. Legfontosabb, hogy Istenhez közelebb kerüljünk, mélyítsük a kapcsolatunkat Vele és növekedjünk a hitben. A mindennapos bibliaórák és a közös beszélgetések, áhítatok jó alkalmak lesznek erre. Emellett persze ugyancsak fontos szerepet tölt be, hogy a csapat még jobban összekovácsolódjon és ki is pihenjük magunkat. Ezúttal a dömsödi ifjúság is velünk tart erre a pár napra, így az ifjúsági nyaralás különleges feladattal lát el bennünket.

Lovász Debóra

Capitaly Mission

Az elmúlt hétvégén Miskolcon voltam a Capitaly Mission csapattal. Ez a csoport a Magyarországi Baptista Ifjúsági Misszió szervezésében jött létre néhány évvel ezelőtt, és jelenleg az a céljuk, hogy több városban szervezzenek ifjúsági munkás képzéseket, és így minél több embert vonjanak be a misszióba, szolgálatba. Az elmúlt fél évben Balatonszemesen, Veresegyházán, Szegeden, Debrecenben és Miskolcon tartottak képzéseket „Isten ereje: az evangélium” címmel. A legutóbbi alkalmon, Miskolcon én is ott tudtam lenni szolgálóként.

Számomra ez egy hatalmas élmény volt. Másfél napon át foglalkoztunk az evangéliummal és az evangélizálással. Olyan jó volt látni, hogy jó pár fiatal – kb. 15-en, a szervezőkön kívül – eljött és életük legfontosabb üzenetéről tanultak. Az ima végigkí-

sérte ezt a hétvégét, hiszen keresztényként is sokszor nehéz felfogni, megérteni bibliai igazságokat, pl: Isten szentsége, túllátni azon, hogy Isten nem emberként gondolkodik, hogyan fér össze a szeretet és a harag, az ember alkalmatlansága stb. Hamar rájöttünk, hogy az evangélium megértése egy életen át tartó folyamat, aminek a mélységeit annál jobban látjuk, minél inkább megismerjük Isten szentségét, viszont annál inkább látjuk az ember romlottságát is. A ma jellemző divatos, eladható, vonzó evangélium helyett, itt újra inkább, mint bolondság került említésre. Újra szembe kellett nézni azzal a ténnyel, hogy semmit sem tehetünk Krisztus nélkül. Másnap délután volt néhány óra, hogy párokba rendeződve beszélgetést kezdeményezzünk a fiatalokkal a környéken, és a tanultakat gyakorlatba ültessük át. Az egyik legemlékezetesebb párbeszéd, ami megmaradt nekem a képzésről valahogy így hangzott:

Résztevő: „Annyira örülök, hogy itt vagyok, már régóta gondolkozom, hogyan tudom úgy elmondani az evangéliumot finoman, hogy az elviselhető és befogadható legyen a másik ember számára.”

Szervező: „Mi itt azt fogjuk tanítani, hogyan mondjuk úgy el az evangéliumot, hogy azért akár egy életen át gyűlölhettek.”

Személy szerint nagyon hálás vagyok azért, hogy ezzel a csapattal tudtam tartani ez alkalommal. Az ilyen alkalmak nekem mindig segítenek észrevennem azt, hogy mi is fontos igazán. Azóta is újra és újra ez a kérdés forog bennem: Tényleg elhiszem, hogy az evangélium Isten ereje?

Széll Dávid Csanád

Imarovat

"Semmiért ne aggódjatok, inkább mindenért imádkozzatok. Mondjátok el Istennek, hogy mire van szükségetek, és adjatok Neki hálát mindenért, amit tett. Ha ezt teszitek, megtapasztaljátok Isten békéjét." Filippi 4,6-7 (NLT fordítás)

Ismét egy ajándék érkezett Istentől a szülőkhöz, s így a gyülekezetbe is, Gáspár Márkó személyében. Az édesanya, Daniella a következő gondolatokat osztotta meg velünk:

„Két hálaokról szeretnék beszámolni.

Hálás vagyok Istennek a nagyszüleimért. Sajnos mára már csak egyetlen élő nagyszülőnk maradt, míg 8 hónapja még hárman is, 18 éve pedig mind a négyen közöttünk voltak. Mindegyiküktől mást tanulhattunk. Összességében szeretett példái voltak az Isten iránti hűségnek, a bátorításnak, az egymás iránti elköteleződésnek, a méltóságnak és a magunkkal szemben elvárt fegyelemnek.

Utoljára most Piros mama követte Piros papát az Örök Hazába. Sokszor nem értjük, miért van szükség a szenvedésre, a betegségre. Különösen akkor, ha ésszel nem belátható, az kinek és milyen szempontból válhat a javára. Az utolsó hetekben, napokban pedig az értetlenséget átváltja az aggodalom. Vajon fel vannak készülve? Vajon elég volt az, ahogyan éltek? Az önkritikát gyakorló ember könnyen elbizonytalanodhat a saját üdvbizonyosságát illetően is, azt hiszem. A szereteteinkkel kapcsolatban pedig ez még nehezebb kérdés, hiszen a szívükbe, a gondolataikba mélyen csak Isten lát.

Nagyon hálás vagyok az Úrnak, hogy a mama halálakor váratlanul eleredt az eső, majd közben kisütött a nap és hamarosan dupla szivárvány jelent meg az égen. Számomra Isten ennél megnyugtatóbban nem is erősíthette volna meg a velünk kötött szövetségét. Azt gondolom, ez üzenet lehetett mindannyiunk számára, de nekem biztosan. A Belé vetett bizalomról, a szeretetéről és kegyelméről való meggyőződésről és a Benne nyert békéről szólt.

A szomorú eseményt két napon belül egy számunkra felülmúlhatatlan áldás követte. Megszületett második kisfiunk, Márkó. Hálás vagyok a születése körülményeiért, hálás vagyok Érte, azért, hogy egészséges és máris szépen gyarapodik. Legnagyobb

örömünk, hogy nagytestvére, Miró azonnal gyengéden és hatalmas szeretettel fogadta. Sokat segít körülötte, többek között pelenkázásnál, fürdetésnél is, valamint odatelep-szik, amikor Márkó eszik. Sokat simogatja és puszilgatja.

Családunk legfiatalabb tagja a szomorúságba mint újabb szivárvány, mint Isten és a közöttünk lévő szövetség legszebb és legtöbb boldogságot hozó megerősítése érkezett.

Gáspár Daniella”

Ebben a hónapban a fiatal házások csoportja hoz velük kapcsolatos imatémákat.

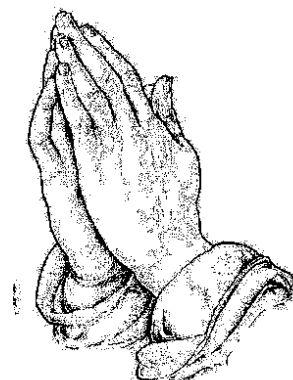
„Élethelyzeteinkből adódó imatémákat helyezünk a testvérek szívére:

Hálaok: Nagyon hálásak vagyunk a családjainkba érkezett gyermekekért. Akár tinédzserekről, akár egészen újszülött babákról van szó, Isten ajándékainak tartjuk őket.

Imakérések:

A közelmúltban sok betegség volt és van a csoportunkon belül (gyerekek és felnőttek műtétei, hosszadalmas és nehéz kezelések, gyógyulások). Egyrészt ebben is van hálaok, mert végig éreztük, hogy a beteget és családjait folyamatosan segíti és erősíti Isten, másrészt imakérés is, mert további gyógyulásra és erősítésre is szükség van.

A csoportban több család is költözés, otthoneremtés előtt áll. Ezeket a lépéseket is csak úgy tudjuk nyugodtan megtenni, ha Isten tanácsára tudunk hallgatni!”

Könyvajánló

C. S. Lewis: Keresztény vagyok

"Mindenekelőtt azt a kérdést kell feltennünk: melyik ajtó az igazi, s nem azt, hogy melyik tetszik a legjobban a színe vagy a burkolata alapján. Magyarán, a kérdés soha ne az legyen: »Kedvem-e ezt az istentiszteleti formát?«, hanem az, hogy »Igazak-e ezek a tanítások? Valóban szent hely-e ez?« ... Amikor eljutottunk a saját szobánkba, legyünk szívélyesek azokhoz, akik másik ajtót választottak, és azokhoz is, akik még mindig az előcsarnokban várakoznak! Ha rosszak, még inkább szükségük van imáinkra; ha ellenségeink, akkor pedig még parancsunk is van rá, hogy imádkozzunk értük" - írja C. S. Lewis szókimondó, őszinte és szípkázóan szellemes apologetikai művében. A szerzőnek ez a kötete a BBC rádióban elhangzott előadás-sorozatának gyűjteménye. Benne az erkölcs, a képzelet és a racionalitás - avagy a jó, a szép és az igaz - szempontjából egyaránt lenyűgöző erővel vonultatja föl a keresztény eszméket, tudatosan mellőzve a felekezeteket elválasztó dogmatikai különbségeket.

A következő néhány idézet olvasói véleményeket fogalmaz meg (forrás: moly.hu).

„Kicsiknek és nagyoknak, fiúknak és lányoknak, cserkészeknek és katonáknak, apóknak és nagymamáknak, keresőknek és stabil lábon állóknak egyaránt ajánlom. Nem meggyőző, hanem érthetően magyaráz. Élvezhető teológiai iromány.”

„Meghatározó olvasmány volt. Addig nem tudtam, hogy egy keresztény is lehet intellektuális, nem csupán dogmatikus és liturgikus.”

„C. S. Lewis nagyon jól eltalálta a hangsúlyokat és ráadásul van humorérzéke is. Jó volt olvasni, mindenkinek ajánlom fi-

gyelmébe.”

„Ezt a könyvet mindenkinek el kell olvasnia. Ha érdeklődik a kereszténység iránt, azért, mert kiváló, lényegre törő és élvezetes bevezető. Ha ellenszenves neki, akkor meg azért, hogy legalább tudja, mivel nem ért egyet (tapasztalataim szerint ritka az az ember, aki nem tévképzetek, félreértések ellen hadakozik a kereszténységgel kapcsolatban). De már megtért emberként is élvezetes és elgondolkasztó olvasmány. Öt éve vagyok gyakorló katolikus, még régebb óta tanultam hittant, és mégse éreztem azt, hogy ez unalmas, ezt tudom, ugorjunk...”

Széll László

Recept

Áfonyás csirkemell

Hozzávalók:

2 db dupla filézett csirkemell
25 dkg gomba
5 dkg vörös áfonya
5 dkg mandulapehely
2 evőkanál extraszűz olívaolaj
1 mokkáskanál só
1/2 mokkáskanál tormapor
1/2 mokkáskanál mangópor
1 késhegynyi őrölt fehérbors

Elkészítés:

A gombát megmossuk, megtisztítjuk, négyfelé vágjuk.

Egy fél evőkanál olívaolajjal kikenünk egy hosszúkás tortaformát.

A gombát és a mandulát rétegesen a tortaformába rakjuk, a rétegeket megszórjuk a sóval. Az utolsó réteg mandula legyen, amelyet lelocsolunk fél evőkanál olívaolajjal.

Közepes hőmérsékleten negyven percen át sütjük, ezalatt a hús is elkészül.

A csirkemelleket megtisztítjuk, és keresztben kettévágjuk.

Sózzuk, serpenyőben olívaolajon, magas

hőmérsékleten megpirítjuk a szeleteket.
A hőmérsékletet takarékra állítjuk, a hús mellé dobjuk az áfonyát.
Rászórjuk a tormaport és a mangóport, megforgatjuk, és felöntjük 2 dl vízzel.
Időnként megkeverve húsz percen át puhítjuk az ételt.
Amikor elkészült, a csirkére halmozzuk az áfonyát, és az elkészült körettel tálaljuk.

Hirdetés

Egy kedves Testvérnőnk kérésére teszem közzé az alábbi kérést:

Hívő lány munkahelyváltás miatt albérletet keres Budapesten.
Érd.: Simon Vivien
06207705961

Továbbá szeretném a Testvérek figyelmébe ajánlani Lovász Debóra és Koszorús Krisztián menyegzőjét, mely 2016. augusztus 6-án 15 órai kezdettel lesz megtartva az imaházban, és melyre mindenkit nagyon sok szeretettel várnak.

Ünnepek, melyeket Isten rendelt a népnek

Az Isten által rendelt ünnepek egyetlen fejezetben van összefoglalva, a III Mózes 23-ban. Három ünnepsorozat szerepel itt. A szombat, azaz a szombat, tehát a nyugalom napja, a tavaszi ünnepkör, illetve az őszi ünnepkör. A szombat egy kissé külön témát igényel, ezért itt most nem térek rá ki.

Tavaszi ünnepkör, azaz a "húsvét":

Sokaknak nem teljesen világos, hogy hogyan jön a húsvét, a pászka vacsora, a kovásztalan kenyerek ünnepe, a nyuszika, a tojás össze.
Isten rendelt ünnepei között a tavaszi ünnepkör a következő ünnepekből áll:

pászka, kovásztalan kenyerek napjai, zsenge kéve meglóbálása, illetve a Sávout, azaz a pünkösöd.

A pászka az Egyiptomból, a szolgaság házából való menekülésre emlékeztette a népet. Ez egy vacsora volt, amire a bárányt az első hónap 10-én kellett kiválasztani. Egy ép, egészséges, egy esztendő bárányt, azaz élete teljében lévőket kellett ehhez elkülöníteni. 14-én kellett a bárányt leölni, és aznap este elfogyasztani minden részét. Ha sok volt, át kellett hívni a szomszédot is, és ami megmaradt, azt el kellett égetni. Ez volt a pászkavacsora.

Isten ünnepei tökéletesek. Arra is, hogy múltban lévő dologra emlékeztessenek, illetve kivetítsenek jövőbeli dolgokat is. Krisztus az első hónap 10-én vonult be Jeruzsálembe számárháton. Ezt könnyűszerrel kiszámolható Márk evangéliumából. Ekkor lett kiválasztva a bárány. 14-én délután halt meg Jézus, mikor a pászkbárányt leölték. Ahogy a pászkbárány minden el nem fogyasztott részét meg kellett égetni, hogy egyetlen része se lásson rothadást, így Jézus sem látott rothadást (Zsolt 16,10). Három nap és három éjjel volt a sírban, majd mint első zsenge feltámadott, amiképpen kellett meglóbálni az első zsenge kévét. Aznap, mikor a nép a Sávout-ot, azaz a pünkösödöt ünnepelte, szállt a lélek a tanítványokra.

Húsvétkor eképpen emlékeznek a mai keresztények Krisztus feltámadására. Sajnos ezekkel a hagyományokkal, mint a húsvéti nyuszika, tojás, sonka, tehát a termékenység szimbolizáló dolgokkal teljesen semmissé tették Isten rendtartását. Aki jártas az ószövetségi történetekben, az tudja, hogy Isten véleménye szerint a pogány szokások igen gyűlöletes dolgok. Jézus is szót emelt az ellen, ha emberi hagyományok semmissé tesznek Isten általi rendeléseket:
Mt 15,3 Ő pedig felelvén monda nekik:

Ti meg miért hágjátok át az Isten parancsolatját a ti rendelkezéseitek által?

Őszi ünnepkör:

Ahogy az első ünnepkör, a tavaszi Jézus urunk első eljövételét vetítette ki, így az ettől időben eltérő ünnepkör az Ő második eljövételét vetíti ki.

Ezt az ünnepkört a "keresztény világ" teljesen elfelejtette. Pedig az evangéliumokban ezen az ünnepen igen érdekes dolgokat is végzett Jézus. Erről János evangéliumának 7. fejezetében olvasni.

De mi lehet ez a három ünnepi kifejezés, hogy kürtzengés ünnepe, engesztelési nap, sátoros ünnep. Hogy jönnek ezek Jézus második eljövételéhez?

Szeretnék válaszolni javarészt bibliai idézetekkel erre.

Kürtzengés ünnepe:

1Kor 15,52 Nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra; mert trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, és mi elváltozunk.

Jelenések könyve 8.fejezet

6. És a hét angyal, a kinél a hét trombita vala, készüle a trombitáláshoz.

7. Az első angyal azért trombitála...

Nagy engesztelési nap:

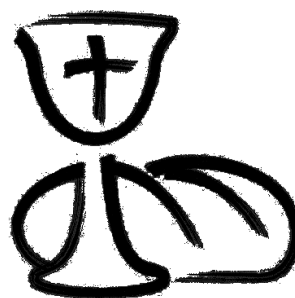
Ez volt az az ünnep, amikor Isten szigorúan sanyargatást ír elő. Ennek az ünnepnek meghatározott napja van. Ez az ünnepnap a hetedik hónap 9-e estétől 10-e estéig tart. Ez a nap a mi naptárunkban hozzávetőlegesen szeptember végére esik. Hogy mi lehet ez a nap arról lehet következtetni, mivel ezt a napot megelőzi a kürtzengés ünnepe, és követi a sátoros ünnep. Isten előtt egy lényeges meghatározott nap van, Krisztus második

eljövetele. Ezen az ünnepen engedték a pusztába a kiválasztott bűnbakot. Reá tették az elmúlt év minden bűnét a népnek, és a pusztába engedték a pusztulásba.

Sátoros ünnep:

Jel 21,3 És hallék nagy szózatot, a mely ezt mondja vala az égből: Ímé az Isten sátora az emberekkel van, és velök lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velök, az ő Istenök.

(forrás: hitkereso.blogspot.hu)

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor (nyári időszokban 18 órakor)

Biblióra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör:

vasárnap 9 órától 10 óráig (nyári időszakban 9.30-tól imaóra)

Ifjúság biblióra:

pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos bibliatanulmányozás /MKBK/:

vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Elöljárósági megbeszélés: a hónap első

vasárnapját követő szerda 18 órától

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Katona Béla**

Gondnok: **Horváthné Császár Márta**

SZERETET-SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **Katona Béla**

Szerkesztő: Széll László joachimszell@gmail.com

Gyülekezeti honlap elérhetősége: www.pbgy.hu